BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. lapkričio 14 d.*

„Konkurencija — Administracinė procedūra — Ieškinys dėl panaikinimo — Per patikrinimą priimti aktai — Tarpinės priemonės — Nepriimtinumas — Sprendimas, kuriame nurodoma atlikti patikrinimą — Pareiga motyvuoti — Privataus gyvenimo apsauga — Pakankamai svarūs įrodymai — Teisminė kontrolė“

Byloje T-135/09

Nexans France SAS, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija),

Nexans SA, įsteigta Paryžiuje,

atstovaujamos solisitoriaus M. Powell, advokato J.-P. Tran Thiet ir baristerės G. Forwood,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą X. Lewis ir N. von Lingen, vėliau N. von Lingen ir V. Di Bucci,

atsakovę,

dėl prašymo, pirma, panaikinti 2009 m. sausio 9 d. Komisijos sprendimą C (2009) 92/1, kuriame *Nexans SA* ir jos dukterinei bendrovei *Nexans France SAS* nurodyta leisti atlikti patikrinimą pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsnio 4 dalį (byla COMP/39.610), antra, pripažinti neteisėtu per šį patikrinimą Komisijos priimtą sprendimą nukopijuoti visą tam tikrų kompiuterinių rinkmenų turinį, kad šios rinkmenos būtų išnagrinėtos jos patalpose, trečia, panaikinti Komisijos priimtą sprendimą per patikrinimą apklausti *Nexans France* darbuotoją ir, ketvirta, taikyti tam tikras priemones Komisijos atžvilgiu,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas L. Truchot, teisėjai M. E. Martins Ribeiro ir H. Kanninen (pranešėjas),

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. spalio 19 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

1 Ieškovės *Nexans SA* ir jos 100 % valdoma dukterinė bendrovė *Nexans France SAS* yra dvi Prancūzijos bendrovės, veikiančios elektros kabelių sektoriuje.

2 2009 m. sausio 9 d. Sprendime C (2009) 92/1 Europos Bendrijų Komisija nurodė *Nexans* ir visoms įmonėms, kurias ji tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja, įskaitant *Nexans France*, leisti atlikti patikrinimą pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsnio 4 dalį (toliau – sprendimas atlikti patikrinimą).

3 Sprendimo atlikti patikrinimą 1 straipsnis suformuluotas taip:

„Šiuo sprendimu *Nexans* <…> ir visos įmonės, kurias ji (jos) tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja, įskaitant *Nexans France* <…>, įpareigojamos leisti atlikti patikrinimą dėl galimo [jos] (jų) dalyvavimo sudarant antikonkurencinius susitarimus ir (arba) atliekant suderintus veiksmus, prieštaraujančius [EB] 81 straipsniui, susijusius su elektros kabelių ir su jais susijusios įrangos tiekimu, įskaitant, be kita ko, aukštos įtampos povandeninius elektros kabelius ir tam tikrais atvejais aukštos įtampos požeminius elektros kabelius, apimančius suderintų pasiūlymų teikimą per viešąjį pirkimą, klientų paskirstymą bei neteisėtą keitimąsi neskelbtina komercine informacija apie šių gaminių tiekimą.

Patikrinimas gali vykti visose įmonės kontroliuojamose patalpose <...>.

Nexans <…> ir visos įmonės, kurias ji (jos) tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja, įskaitant *Nexans France* <…>, pareigūnams ir kitiems Komisijos įgaliotiems asmenims leidžia atlikti patikrinimą, o valstybės narės konkurencijos institucijos pareigūnams ir kitiems jiems padėti įgaliotiems asmenims arba pastarosios šiuo tikslu paskirtiems asmenims leidžia patekti į visas savo patalpas ir transporto priemones įprastomis administracijos darbo valandomis. Ji pateikia tikrinti knygas ir kitus veiklos dokumentus, nesvarbu, kokioje laikmenoje jie saugomi, jei to prašo pareigūnai ir kiti įgalioti asmenys, ir leidžia juos nagrinėti vietoje arba paimti ar gauti tokių knygų ar dokumentų kopijas ar išrašus bet kokia forma. Ji leidžia užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir knygas ar dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, koks būtinas patikrinimui atlikti. Ji nedelsiant vietoje teikia su patikrinimo objektu ir tikslu susijusius paaiškinimus žodžiu, jei to prašo šie pareigūnai ar asmenys, ir įgalioja visus atstovus ar darbuotojus teikti tokius paaiškinimus. Ji leidžia užfiksuoti šiuos paaiškinimus bet kokia forma.“

4 Sprendimo atlikti patikrinimą 2 straipsnyje Komisija nurodo, kad patikrinimas gali būti pradėtas 2009 m. sausio 28 d. minėto Sprendimo 3 straipsnyje ji pažymi, kad apie sprendimą atlikti patikrinimą bus pranešta įmonei, kuriai jis skirtas, nedelsiant prieš patikrinimą.

5 Sprendimas atlikti patikrinimą motyvuotas taip:

„Komisija gavo informacijos, kad elektros kabelių tiekėjai, įskaitant įmones, kurioms skirtas šis sprendimas, dalyvauja ar dalyvavo sudarant susitarimus ir (arba) atliekant suderintus veiksmus, susijusius su elektros kabelių ir su jais susijusios įrangos tiekimu, įskaitant, be kita ko, aukštos įtampos povandeninius elektros kabelius ir tam tikrais atvejais aukštos įtampos požeminius elektros kabelius, apimančius suderintų pasiūlymų teikimą per viešąjį pirkimą, klientų paskirstymą bei neteisėtą keitimąsi neskelbtina komercine informacija apie šių gaminių tiekimą.

<...>

Remiantis Komisijos gauta informacija, šie susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai <...>, kurie pradėti įgyvendinti vėliausiai nuo 2001 m., egzistuoja iki šiol. <...> Gali būti, kad [jie] yra pasaulinio masto.

Jei paaiškės, kad šie teiginiai pagrįsti, pirma aprašyti susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai yra labai sunkūs [EB] 81 straipsnio pažeidimai.

Kad Komisija galėtų patikrinti visus faktus, susijusius su preziumuojamais susitarimais ir suderintais veiksmais, ir aplinkybes, kuriomis tai vyko, būtina atlikti patikrinimus pagal Reglamento <...> Nr. 1/2003 20 straipsnį.

<...>“

6 2009 m. sausio 28 d., trečiadienį, Komisijos inspektoriai (toliau – inspektoriai), lydimi Konkurencijos institucijos (Prancūzija) atstovų, atvyko į *Nexans France* patalpas atlikti patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį (toliau – patikrinimas). Sprendimas atlikti patikrinimą buvo atsiųstas įmonei, kuri inspektoriams skyrė susirinkimų salę. Ieškovių įgaliotas advokatas dalyvavo atliekant visus su patikrinimu susijusius veiksmus.

7 Inspektoriai pageidavo patikrinti *Nexans France* dokumentus ir tam tikrų darbuotojų kompiuterius, t. y. A ([*konfidencialu*] [1] – iš Aukštos įtampos skyriaus), B ([*konfidencialu*] – iš Aukštos įtampos skyriaus) ir C ([*konfidencialu*] – iš Požeminės aukštos įtampos komercijos skyriaus). Inspektoriai buvo informuoti, kad C išvykęs ir pasiėmęs savo kompiuterį ir kad grįš ne anksčiau kaip 2009 m. sausio 30 d., penktadienį.

8 Pirmiausia inspektoriai išnagrinėjo A, B ir C kabinetuose bei jų bendros sekretorės kabinete esančius dokumentus popieriuje. Paskui jie padarė A, B ir D ([*konfidencialu*] – iš Aukštos įtampos skyriaus) kompiuterių standžiųjų diskų kopijas. Kad galėtų šiuose kompiuteriuose esančioje informacijoje atlikti paiešką pagal raktinius žodžius, inspektoriai panaudojo programinę įrangą, kuri per naktį sudarė šios informacijos rodyklę.

9 Antrą patikrinimo dieną, t. y. 2009 m. sausio 29 d., ketvirtadienį, inspektoriai patikrino kelis dokumentus, rastus C ir E ([*konfidencialu*] – iš Aukštos įtampos skyriaus) kabinetuose, taip pat A, B ir E elektroninį paštą bei A, B ir D kompiuterių standžiųjų diskų kopijas.

10 B informavo inspektorius, kad turi susitikti su C 2009 m. birželio 29 d. vakare. Jis pasiūlė paimti C kompiuterį ir jį atnešti į *Nexans France* patalpas kitos dienos rytą, tai jis ir padarė.

11 Trečią patikrinimo dieną, t. y. 2009 m. sausio 30 d., penktadienį, inspektoriai ieškovėms pranešė, kad pageidauja gauti C paaiškinimus dėl tam tikrų dokumentų, pirmiausia dėl elektroninio pašto žinučių, kurių dauguma rastos A kompiuteryje, o C – jų siuntėjas arba gavėjas, arba jų kopijų gavėjas. Po pietų, dalyvaujant dviem ieškovių advokatams, C atsakė į inspektorių klausimus. Šie klausimai ir atsakymai į juos pateikti ieškovių atstovų pasirašyto patikrinimo protokolo priede.

12 Taip pat 2009 m. sausio 30 d., penktadienį, inspektoriai patikrino C kompiuterio standžiojo disko turinį ir vėl pasidarė tam tikrų rinkmenų, dokumentų ir elektroninio pašto žinučių kopijas, kurios, jų nuomone, svarbios tyrimui, bet nuo patikrinimo pradžios iki 2009 m. sausio 30 d. buvo ištrintos. Jie nukopijavo du rinkinius elektroninio pašto žinučių į dvi duomenų įrašymo kompiuterines laikmenas (toliau – kompiuterinės laikmenos). Visas A kompiuteryje rastas elektroninio pašto žinutes jie nukopijavo į kitas dvi kompiuterines laikmenas. Šios keturios kompiuterinės laikmenos buvo įdėtos į vokus, kurie buvo užplombuoti ir paskui ieškovių atstovo pasirašyti. Inspektoriai nusprendė šiuos vokus pasiimti į Komisijos patalpas Briuselyje (Belgija). C kompiuteris ir jo kabinete rasta

1 — Konfidencialūs duomenys neskelbiami.

kompiuterinė laikmena buvo padėti į spintą, kurią inspektoriai užplombavo. Komisijos per tyrimą naudotų kompiuterių standžiuosiuose diskuose buvusi informacija vėliau pašalinta. Galiausiai inspektoriai ieškovėms pranešė, kad jas informuos apie datą, kai patikrinimas bus tęsiamas. Ieškovės pažymėjo, jog pageidautų, kad galimas C kompiuterio standžiojo disko patikrinimas vyktų *Nexans France*, o ne Komisijos patalpose.

13 2009 m. vasario 3 d., antradienį, inspektoriai grįžo į *Nexans France* patalpas. Jie atidarė užplombuotą spintą, kurioje buvo C kabinete rasta kompiuterinė laikmena ir jo kompiuteris. Inspektoriai vietoje patikrino tą kompiuterinę laikmeną, išspausdino ir pasiliko joje buvusius du dokumentus, o šią laikmeną grąžino ieškovių atstovams. Paskui jie padarė C kompiuterio standžiojo disko tris kopijas, kurias įrašė į tris kompiuterines laikmenas. Ieškovių atstovų prašymu inspektoriai jiems paliko vieną iš trijų kompiuterinių laikmenų, o dvi likusias įdėjo į du vokus, kuriuos užplombavo ir išsivežė į Briuselį, prieš tai pažymėję, kad ieškovės ginčijo šios procedūros teisėtumą. Inspektoriai nurodė, kad užplombuoti vokai bus atplėšti tik Komisijos patalpose dalyvaujant ieškovių atstovams.

14 *Nexans France* patalpose užplombuoti vokai su kompiuterinėmis laikmenomis buvo atplėšti Komisijos patalpose dalyvaujant ieškovių advokatams 2009 m. kovo 2 d. Šiose kompiuterinėse laikmenose esantys dokumentai buvo išnagrinėti ir inspektoriai išspausdino ant popieriaus dokumentus, kuriuos jie laikė svarbiais tyrimui. Antroji šių dokumentų kopija popieriuje ir jų sąrašas buvo įteikti ieškovių advokatams. Ši procedūra baigta 2009 m. kovo 11 d. Kabinetas, kuriame buvo nagrinėjami dokumentai ir kompiuterinės laikmenos, būdavo užplombuojamas kiekvienos darbo dienos pabaigoje dalyvaujant ieškovių advokatams ir kitą dieną atidaromas visada jiems dalyvaujant.

Procesas ir šalių reikalavimai

15 Ši byla buvo pradėta ieškiniu, kurį ieškovės pateikė Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai 2009 m. balandžio 7 d.

16 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas paskirtas į aštuntąją kolegiją, todėl ši byla buvo paskirta šiai kolegijai.

17 2011 m. sausio 14 d. rašte ieškovės prašė pridėti prie bylos medžiagos du Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimus, priimtus po to, kai buvo pateiktas dublikas, kurie svarbūs nagrinėjant ieškinio priimtinumą (2010 m. gruodžio 21 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimai *Primagaz prieš Prancūziją*, Peticija Nr. 29613/08, ir *Société Canal Plus prieš Prancūziją*, Peticija Nr. 29408/08), tai buvo leista padaryti 2011 m. sausio 26 d. Bendrojo Teismo sprendimu. Bendrasis Teismas Komisijai pasiūlė pateikti pastabas dėl šių sprendimų, ji tai padarė per nustatytą terminą.

18 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. 2011 m. rugsėjo 20 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, Komisijai pateikė klausimus raštu ir jos paprašė pateikti ieškovių pastabose minėto Komisijos dokumento „Aiškinamasis raštas dėl leidimo atlikti patikrinimą vykdant pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimtą sprendimą“ kopiją. Komisija šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

19 Per 2011 m. spalio 19 d. teismo posėdį buvo išklausytos šalių žodinės pastabos ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus. Teismo posėdžio pabaigoje Bendrasis Teismas nusprendė, kad reikia pratęsti žodinę proceso dalį.

20 2011 m. spalio 25 d. rašte ieškovės Bendrajam Teismui patikslino faktines aplinkybes, susijusias su pastabomis, kurias jos pateikė per teismo posėdį. 2011 m. lapkričio 16 d. sprendimu Bendrasis Teismas šį raštą pridėjo prie bylos medžiagos ir pasiūlė Komisijai pateikti pastabas šiuo klausimu, ji tai padarė per nustatytą terminą.

21 2011 m. gruodžio 21 d. nutartyje Bendrasis Teismas, taikydamas tyrimo priemones pagal Procedūros reglamento 65 straipsnį, Komisijai nurodė pateikti tam tikrus dokumentus ir nustatė, kokia tvarka ieškovės gali su jais susipažinti. Komisija šią tyrimo priemonę įvykdė per nustatytą terminą.

22 2011 m. gruodžio 21 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį, Komisijai pateikė klausimą raštu ir nurodė išversti į proceso kalbą jos anksčiau pateiktų dviejų dokumentų tam tikrus fragmentus. Komisija tai padarė per nustatytą terminą.

23 2012 m. sausio 24 d. ieškovės susipažino su šio sprendimo 21 punkte minėtais dokumentais Bendrojo Teismo kanceliarijoje. 2012 m. kovo 2 d. jos pateikė savo pastabas dėl šių dokumentų. 2012 m. kovo 26 d. Komisija pateikė savo pastabas dėl ieškovių pastabų.

24 Žodinė proceso dalis buvo baigta 2012 m. balandžio 23 d. 2012 m. spalio 1 d. nutartimi ji buvo atnaujinta. 2012 m. spalio 2 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį, Komisijai pateikė klausimą raštu, į kurį ji atsakė per nustatytą terminą. Paskui žodinė proceso dalis buvo baigta 2012 m. spalio 22 d.

25 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti sprendimą atlikti patikrinimą,

— pripažinti neteisėtu Komisijos sprendimą paimti tam tikrų kompiuterinių rinkmenų ir C kompiuterio standžiojo disko kopijas vėlesniam patikrinimui jos patalpose Briuselyje,

— panaikinti Komisijos sprendimą apklausti C,

— nurodyti Komisijai grąžinti *Nexans France* visus dokumentus ar įrodymus, kuriuos ji galėjo paimti pagal minėtus sprendimus, įskaitant šiuos dokumentus, bet jais neapsiribojant: su patikrinimu nesusijusius dokumentus, su elektros kabelių projektais ne Europos ekonominėje erdvėje (EEE) susijusius dokumentus, neteisėtai paimtus ir išvežtus į Briuselį dokumentus ir C apklausos pagrindu parengtą pareiškimą,

— nurodyti Komisijai procedūrose dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo nenaudoti jokių dokumentų ar įrodymų, kuriuos ji galėjo gauti pagal panaikintus sprendimus,

— nurodyti Komisijai neperduoti tokių dokumentų ar įrodymų (ar išvestinės arba jais grindžiamos informacijos) kitoms konkurencijos institucijoms,

— imtis kitų pagal teisės aktus reikiamų priemonių,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti nepriimtina ieškovių dubliko priede pateiktą teisinę išvadą, skirtą jų argumentams, susijusiems su tam tikrų jų reikalavimų priimtinumu, pagrįsti,

— atmesti kaip nepriimtinus ieškovių antrąjį–septintąjį reikalavimus,

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

27 Ieškovių pateikti trys pirmieji reikalavimai yra trys prašymai panaikinti, kurių kiekvienas pateiktas dėl Komisijos aktų, priimtų siekiant atlikti patikrinimą arba susijusių su juo.

28 Pirmasis iš trijų ieškovių ginčijamų aktų yra sprendimas atlikti patikrinimą. Antrąjį ir trečiąjį aktus (toliau – ginčijami aktai) priėmė inspektoriai per patikrinimą. Atitinkamai kalbama apie sprendimą padaryti kelių kompiuterinių rinkmenų ir C kompiuterio standžiojo disko kopijas vėlesniam patikrinimui Komisijos patalpose ir sprendimą apklausti C.

29 Ieškovių pateikti ketvirtasis–septintasis reikalavimai yra prašymai, kad Bendrasis Teismas nustatytų tam tikras priemones Komisijai.

30 Visų pirma dėl priimtinumo Komisija tvirtina, kad ginčijami aktai nėra aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį, todėl ieškovių reikalavimai, kuriais siekiama, kad šie aktai būtų panaikinti, nepriimtini. Paskui ji teigia, kad reikalavimai, kuriuose ieškovės Bendrojo Teismo prašo Komisijai duoti nurodymus, taip pat nepriimtini. Galiausiai Bendrasis Teismas turėtų pripažinti nepriimtina ieškovių dubliko priede pateiktą teisinę išvadą (toliau – ginčijama išvada), skirtą jų argumentams, susijusiems su prašymų panaikinti ginčijamus aktus priimtinumu, pagrįsti.

31 Dėl esmės Komisija teigia, kad ieškovių kaltinimai, kuriuos jos pateikė prašymams dėl panaikinimo pagrįsti, turi būti atmesti.

32 Visų pirma reikia išnagrinėti prašymą panaikinti sprendimą atlikti patikrinimą, kurio priimtinumas neginčytas, paskui ginčijamos išvados ir prašymų panaikinti ginčijamus aktus priimtinumą ir galiausiai reikalavimus, kuriais siekiama, kad Bendrasis Teismas nustatytų priemones Komisijai.

1. *Dėl prašymo panaikinti sprendimą atlikti patikrinimą*

33 Grįsdamos prašymą panaikinti sprendimą atlikti patikrinimą ieškovės iš esmės pateikia vienintelį ieškinio pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalies ir pagrindinių teisių, t. y. teisės į gynybą, teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, teisės neduoti parodymų prieš save, nekaltumo prezumpcijos ir teisės į privataus gyvenimo apsaugą pažeidimu. Šį pagrindą sudaro dvi dalys, susijusios atitinkamai, pirma, su pernelyg išplėsta ir neaiškia gaminių, dėl kurių priimtas sprendimas atlikti patikrinimą, kategorija ir, antra, pernelyg išplėsta šio sprendimo taikymo geografine sritimi.

Dėl pirmos dalies, susijusios su pernelyg išplėsta ir neaiškia gaminių, dėl kurių priimtas sprendimas atlikti patikrinimą, kategorija

34 Dėl šios dalies ieškovių pateikti argumentai gali būti suprantami taip, kad sprendime atlikti patikrinimą Komisija nepakankamai apibrėžė patikrinimo objektą ir tikslą. Šiuo tikslu jos pateikia du kaltinimus.

35 Pateikdamos pirmąjį kaltinimą ieškovės iš esmės Komisiją kaltina tuo, kad sprendimas atlikti patikrinimą netikslus, kiek tai susiję su atitinkamų gaminių išskyrimu. Dėl šio netikslumo ieškovės negalėjo įgyvendinti savo teisės į gynybą ir atskirti dokumentų, kuriuos Komisija turėjo teisę tikrinti ir kopijuoti, nuo kitų *Nexans France* turimų dokumentų, kurie neturėjo būti tikrinami taip kišantis į jų privačios veiklos sferą. Todėl Komisija galėjo atlikti bendro pobūdžio patikrinimą ir šios įmonės patalpose ieškoti galimiems konkurencijos taisyklių pažeidimams nustatyti naudingų dokumentų ir informacijos visose ieškovių veiklos srityse, o ne vien sektoriuje, kurį apima tyrimas.

36 Pateikdamos antrąjį kaltinimą ieškovės teigia, kad Komisija turėjo išsamios informacijos, leidžiančios įtarti, kad padarytas konkurencijos taisyklių pažeidimas tik aukštos įtampos povandeninių kabelių sektoriuje, o tai patvirtina inspektorių elgesys per patikrinimą ir Komisijos pranešimas spaudai.

37 Ieškovių pateiktiems dviem kaltinimams išnagrinėti pirmiausia reikia priminti tam tikrus principus, taikomus, pirma, Komisijos priimtų sprendimų, kuriuose nurodoma atlikti patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį, privalomam turiniui ir, antra, Europos Sąjungos teismo vykdomai tokio patikrinimo pagrįstumo kontrolei.

Pirminės pastabos

38 Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalyje nustatyti pagrindiniai elementai, kurie turi būti nurodyti Komisijos sprendime atlikti patikrinimą. Ši nuostata suformuluota taip:

„Įmonės ir įmonių asociacijos turi leisti atlikti patikrinimus, nurodytus Komisijos sprendimu. Sprendime nurodomas patikrinimo objektas ir tikslas, paskiriama patikrinimo pradžios data ir nurodomos nuobaudos, numatytos 23 ir 24 straipsniuose, bei teisė į sprendimo peržiūrėjimą Teisingumo Teisme. <...>“

39 Komisijai nustatyta pareiga nurodyti patikrinimo objektą ir tikslą yra esminis reikalavimas, kuris, pirma, parodo numatomo įsikišimo į atitinkamų įmonių veiklą pagrįstumą, joms leisdamas suprasti jų pareigos bendradarbiauti apimtį, ir, antra, apsaugo jų teisę į gynybą (1989 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dow Chemical Ibérica ir kt. prieš Komisiją*, 97/87-99/87, Rink. p. 3165, 26 punktas).

40 Kalbant apie numatomo įsikišimo pagrįstumą ir atitinkamų įmonių bendradarbiavimo pareigos apimtį, pažymėtina, kad reikalavimas apsaugoti nuo savavališko ar neproporcingo valstybės valdžios institucijų kišimosi į bet kurio – tiek fizinio, tiek juridinio asmens – privačios veiklos sritį yra bendrasis Sąjungos teisės principas (žr. 2002 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Roquette Frères* C-94/00, Rink. p. I-9011, 27 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Šis principas įtvirtintas 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1) 7 straipsnyje, pagal kurį „kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas“.

41 Visų pirma, kalbant apie atitinkamų įmonių teisės į gynybą apsaugą, pažymėtina, kad šios teisės Komisija negali pažeisti nei per administracines procedūras, per kurias gali būti skiriamos sankcijos, nei vykstant parengtinio tyrimo procedūroms, nes svarbu, kad šios teisės nebūtų nepataisomai pažeistos per parengtinio tyrimo procedūras, visų pirma patikrinimus, kurie gali būti lemiami pateikiant įrodymus apie įmonių neteisėtus veiksmus, už kuriuos kyla atsakomybė (1989 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hoechst prieš Komisiją*, 46/87 ir 227/88, Rink. p. 2859, 15 punktas).

42 Antra, kadangi Komisijai nustatytas reikalavimas nurodyti tyrimo objektą ir tikslą yra atitinkamų įmonių teisės į gynybą pagrindinė garantija, pareigos motyvuoti sprendimus atlikti tyrimą apimties negalima riboti atsižvelgiant į argumentus dėl tyrimo veiksmingumo. Šiuo atžvilgiu reikia patikslinti, kad nors Komisija neprivalo asmeniui, kuriam skirtas sprendimas atlikti tyrimą, pateikti visos turimos informacijos dėl tariamų pažeidimų ar tikslios šių pažeidimų teisinės kvalifikacijos, vis dėlto ji turi aiškiai nurodyti prielaidas, kurias ketina patikrinti (šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *Dow Chemical Ibérica ir kt. prieš Komisiją* 45 punktas).

43 Sąjungos teismas gali būti įpareigotas tikrinti pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimtą sprendimą, kad įsitikintų, jog šis sprendimas nėra savavališkas, t. y. kad nebuvo priimtas nesant faktinių aplinkybių, galinčių pagrįsti tyrimą. Iš tikrųjų primintina, kad Komisijos patikrinimais siekiama surinkti dokumentus, būtinus patikrinti atitinkamų faktinių ir teisinių aplinkybių, dėl kurių Komisija jau turi informacijos, buvimą ir turinį. Vykdydamas šią kontrolę Sąjungos teismas turi įsitikinti, kad yra pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti, jog atitinkama įmonė pažeidė konkurencijos taisykles (žr. šio sprendimo 40 punkte minėto Sprendimo *Roquette Frères* 54 ir 55 punktus ir nurodytą teismų praktiką).

44 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, reikia taikyti Sąjungos teismo praktiką, pagal kurią, pirma, sprendimo atlikti patikrinimą motyvuose nebūtinai turi būti tiksliai apibrėžta nagrinėjama rinka, jeigu tame sprendime yra šio sprendimo 38 punkte nurodyti esminiai elementai (šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *Dow Chemical Ibérica ir kt. prieš Komisiją* 46 punktas) ir, antra, vis dėlto Komisija tame sprendime privalo aprašyti esminius įtariamo pažeidimo požymius nurodydama, be kita ko, numanomą atitinkamą rinką (2007 m. kovo 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *France Télécom prieš Komisiją*, T-340/04, Rink. p. II-573, 52 punktas).

45 Iš tikrųjų, nors patikrinimo etape Komisija neprivalo tiksliai apibrėžti su tyrimu susijusios rinkos, vis dėlto ji turi pakankamai aiškiai nurodyti sektorius, kuriuose padarytas tariamas pažeidimas, dėl kurio atliekamas tyrimas, tam, kad, pirma, atitinkama įmonė galėtų savo bendradarbiavimą apriboti šios įmonės veikla, susijusia su sektoriais, dėl kurių Komisija turi pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti, kad padarytas konkurencijos taisyklių pažeidimas, ir pateisinančių kišimąsi į šios įmonės privačios veiklos sferą, ir, antra, Sąjungos teismas prireikus galėtų tikrinti šių įrodymų pakankamumą šiuo atžvilgiu.

Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su sprendimo atlikti patikrinimą netikslumu išskiriant atitinkamus gaminius

46 Kaip pažymėta šio sprendimo 3 ir 5 punktuose, sprendime atlikti patikrinimą Komisija nurodė, kad jos patikrinimo objektas susijęs su „elektros kabelių ir su jais susijusios įrangos tiekimu, įskaitant, be kita ko, aukštos įtampos povandeninius elektros kabelius ir tam tikrais atvejais aukštos įtampos požeminius elektros kabelius“.

47 Atsiliepime į ieškinį ir triplike Komisija, bent jau netiesiogiai, nurodo, kad sprendimas atlikti patikrinimą apima ne visus elektros kabelius ir su jais susijusią įrangą. Iš tikrųjų ji teigia, kad šio sprendimo motyvai „ir pirmiausia konkrečių gaminių, kuriuos apima bendras pasakymas „elektros kabeliai“, aprašymas ieškovėms leido nesunkiai suprasti, kad patikrinimas atliekamas ne dėl bet kokių elektros kabelių, o būtent dėl paminėtų kaip pavyzdžiai sprendime [atlikti patikrinimą]“.

48 Todėl, anot Komisijos, patikrinimo objektas veikiau apėmė „kabelius, naudojamus elektros energijai perduoti, pavyzdžiui, iš elektrinių į pastotes arba jungtyse tarp elektros tinklų“, o sprendime atlikti patikrinimą aiškiai nurodytos elektros kabelių rūšys yra konkretūs šios kategorijos pavyzdžiai, kaip tai pakankamai aiškiai matyti iš šio sprendimo teksto ir aplinkybių, kuriomis jis priimtas.

49 Vis dėlto sprendime atlikti patikrinimą apibrėžtas tyrimo objektas negali būti aiškinamas, kaip Komisija siūlo atsiliepime į ieškinį ir triplike.

50 Iš tikrųjų sprendimo atlikti patikrinimą motyvuose aiškiai kalbama apie visus elektros kabelius. Žodžiai „įskaitant, be kita ko,“ ir žodžiai „ir tam tikrais atvejais“, kuriuos Komisija vartoja tyrimo objektui apibrėžti, rodo, kad aukštos įtampos povandeninius elektros kabelius ir aukštos įtampos požeminius elektros kabelius Komisija mini tik kaip pavyzdžius, kurie patenka į platesnę gaminių kategoriją, galinčią apimti bet kurios rūšies elektros kabelius ir su šių kabelių naudojimu ar montavimu susijusią įrangą.

51 Be to, atsakyme dėl 2011 m. rugsėjo 20 d. taikytų proceso organizavimo priemonių ir per teismo posėdį Komisija pažymėjo, priešingai, nei teigė atsiliepime į ieškinį ir triplike, kad sprendimas atlikti patikrinimą susijęs su visais elektros kabeliais, o ne tik su tais, kurie šiame sprendime minimi kaip pavyzdžiai.

52 Kaip pabrėžia ieškovės, žodžiai „elektros kabeliai“ gali reikšti bet kokios rūšies kabelius, naudojamus elektros energijai tiekti. Be to, sprendime atlikti patikrinimą nenurodyta, kokie gaminiai gali būti priskiriami prie „susijusios įrangos“ kategorijos. Todėl tas sprendimas susijęs su daugybe gaminių.

Kaip teigia ieškovės, bendra „elektros kabelių“ kategorija gali apimti skirtingus gaminius, kaip antai telefono laidai, aukštos įtampos elektros kabeliai, elektros paskirstymo kabeliai namų ūkiuose ar buitinių elektros prietaisų kabelių sistemos. Be to, gaminiai, kaip antai transformatoriai, komutatoriai ar elektros skaitikliai, gali būti priskiriami prie bendros su elektros kabeliais susijusios įrangos kategorijos. Ieškovės pabrėžia ir tai, kad toks motyvavimas gali apimti visą įmonės, gaminančios kabelius elektros energijai perduoti, veiklą, net jei ši veikla gali būti priskiriama prie labai skirtingų sektorių.

53 Tačiau pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia ieškovės, sprendime atlikti patikrinimą nurodžiusi visus elektros kabelius ir su šiais kabeliais susijusią įrangą, Komisija įvykdė savo pareigą apibrėžti patikrinimo objektą.

54 Iš tikrųjų sprendimo atlikti patikrinimą 1 straipsnyje ir motyvuose vartojamos formuluotės, net jeigu jos galėjo būti aiškesnės, ieškovėms leido suprasti jų pareigos bendradarbiauti apimtį. Ieškovės turėjo suprasti, kad sprendimas atlikti patikrinimą apėmė ne tik šiame sprendime aiškiai paminėtus elektros kabelius ir kad jos iš esmės Komisijai privalėjo pateikti visą prašomą informaciją, susijusią su visais elektros kabeliais ir įranga, kuri paprastai parduodama su šiais kabeliais ar skirta naudoti papildomai. Iš sprendimo atlikti patikrinimą ieškovės galėjo daryti išvadą, kad už bet kokį jų prieštaravimą, kad Komisija gautų ar jų prašytų pateikti su šiais gaminiais susijusius dokumentus, gali būti baudžiama pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalį.

55 Sprendime atlikti patikrinimą apibrėžtas ir tyrimo objektas, dėl kurio prireikus Bendrasis Teismas gali tikrinti, ar priimant šį sprendimą Komisijos turėti įrodymai pakankamai svarūs, kad pateisintų kišimąsi į ieškovių privačios veiklos sferą dėl visos jų veiklos.

56 Priešingai, nei teigia ieškovės, sprendimo atlikti patikrinimą tikslumas, kiek tai susiję su gaminių, dėl kurių atliekamas patikrinimas, išskyrimu, neturi būti ginčijamas remiantis tuo, kad iki sprendimo atlikti patikrinimą priimtuose sprendimuose, visų pirma 2000 m. liepos 19 d. Sprendime dėl koncentracijos paskelbimo suderinama su bendrąja rinka ir EEE susitarimo veikimu (byla COMP/M.1882 – *Pirelli prieš BICC*) (OL L 70, 2003, p. 35) dėl su tyrimu susijusių gaminių Komisija išskyrė kelias skirtingas rinkas, t. y. pirma, labai aukštos ir aukštos įtampos kabelių rinką ir, antra, žemos ir vidutinės įtampos kabelių rinką. Iš tikrųjų tame sprendime, priimtame pagal 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 31), iš dalies pakeisto, kai buvo priimamas tas sprendimas, 8 straipsnio 2 dalį, Komisija turėjo tiksliai apibrėžti nagrinėjamos koncentracijos paveiktas rinkas, nes pagal šią nuostatą ji turėjo išsiaiškinti, ar nagrinėjama koncentracija galėjo sukurti ar sustiprinti dominuojančią padėtį, dėl kurios galėjo būti itin apribota veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje. Tačiau, kaip pažymėta šio sprendimo 44 punkte, Komisija neprivalo tiksliai apibrėžti su tyrimu susijusios rinkos, kai priima sprendimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį.

57 Be to, niekas nekliudo manyti, kad vienas konkurencijos teisės pažeidimas arba susiję pažeidimai gali sukelti pasekmių skirtingų gaminių rinkose ir dėl šių pažeidimų, bent jau tame etape, kai priimamas sprendimas pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį, Komisija gali atlikti vieną tyrimą.

58 Galiausiai klausimas, ar *Nexans France* patalpose, kaip teigia ieškovės, inspektoriai atliko bendro pobūdžio patikrinimą, susijęs su tuo, ar pakanka įrodymų, kuriuos Komisija turėjo priimdama sprendimą atlikti patikrinimą, kad būtų pateisintas kišimasis į ieškovių privačios veiklos sferą dėl visų elektros kabelių, ir todėl turi būti nagrinėjamas su antruoju kaltinimu.

59 Taigi reikia atmesti pirmąjį kaltinimą.

Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su tuo, kad Komisija turėjo pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti, kad ieškovės padarė konkurencijos taisyklių pažeidimą tik aukštos įtampos povandeninių kabelių sektoriuje

60 Ieškovės teigia, kad Komisijos turėta informacija buvo susijusi su galimais antikonkurenciniais veiksmais tik povandeninių kabelių sektoriuje. Tokį požiūrį patvirtina, pirma, aplinkybė, kad 2009 m. sausio 28 d. atvykusi atlikti tyrimo į *Nexans France* patalpas ji pageidavo susitikti su tam tikrais šiame sektoriuje dirbančiais *Nexans France* darbuotojais ir, antra, po patikrinimo Komisijos paskelbto pranešimo spaudai turinys. Vis dėlto, nepaisant Komisijos turimos specifinės informacijos, ši institucija pernelyg išplėtė patikrinimo objektą ir tikslą ir šios įmonės patalpose atliko bendro pobūdžio patikrinimą.

61 Iš esmės Komisija tvirtina, kad įmonė, kuriai skirtas pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, privalo bendradarbiauti su Komisija ne tik dėl patikrinimo objekto, t. y. su tuo sprendimu susijusių gaminių ar paslaugų, bet ir dėl visos atitinkamos įmonės veiklos. Be to, ji teigia, kad turėjo pakankamai svarių įrodymų, kad nurodytų atlikti patikrinimą dėl visų elektros kabelių ir su šiais kabeliais susijusios įrangos.

62 Visų pirma šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad, kaip tvirtina Komisija, šios tyrimo galimybės būtų neveiksmingos, jeigu ji galėtų prašyti pateikti tik tuos dokumentus, kuriuos sugebėtų iš anksto tiksliai identifikuoti. Priešingai, tokia teisė reiškia galimybę ieškoti įvairios informacijos, kuri dar nėra žinoma arba nėra visiškai identifikuota. Neturėdama tokios galimybės, Komisija negalėtų surinkti tyrimui atlikti reikalingos informacijos, jei tikrinamos įmonės atsisakytų bendradarbiauti arba kliudytų tyrimui (šio sprendimo 41 punkte minėto Sprendimo *Hoechst prieš Komisiją* 27 punktas; 2003 m. gruodžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ventouris prieš Komisiją*, T-59/99, Rink. p. II-5257, 122 punktas).

63 Antra, ši galimybė ieškoti įvairios informacijos, kuri dar nėra žinoma arba nevisiškai identifikuota, Komisijai leidžia nagrinėti tam tikrus įmonės, kuriai skirtas pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, veiklos dokumentus, net jeigu ji nežino, ar jie susiję su veikla, dėl kurios priimtas sprendimas, kad patikrintų, ar taip yra, ir kad tikrinama įmonė negalėtų nuo Komisijos nuslėpti tyrimui svarbių įrodymų pasiteisindama tuo, kad jų neapima patikrinimo objektas.

64 Vis dėlto, neatsižvelgiant į tai, kas pasakyta, atlikdama patikrinimą įmonės patalpose pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį Komisija privalo apriboti paiešką šios įmonės veikla, susijusia su sprendime atlikti patikrinimą nurodytais sektoriais, todėl, kai patikrinusi konstatuoja, kad dokumentas ar informacija nesusiję su veikla šiuose sektoriuose, jų neturi naudoti tyrimui.

65 Iš tikrųjų, jei Komisijai nebūtų taikomas šis apribojimas, visų pirma kiekvieną kartą, kai turėtų įrodymą, leidžiantį įtarti, kad įmonė padarė konkurencijos taisyklių pažeidimą konkrečioje savo veiklos srityje, realiai ji galėtų tikrinti visą įmonės veiklą, turėdama galutinį tikslą nustatyti bet kokį tų taisyklių pažeidimą, kurį galėjo padaryti ši įmonė, o tai nesuderinama su juridinių asmenų privačios veiklos sferos apsauga, kuri demokratinėje visuomenėje užtikrinama kaip pagrindinė teisė.

66 Toliau, Komisijos pareiga pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimtuose sprendimuose nurodyti patikrinimo tikslą ir objektą būtų visiškai formali, jei būtų apibrėžiama, kaip siūlo Komisija. Būtų prieštaraujama teismų praktikai, pagal kurią visų pirma šia pareiga siekiama atitinkamoms įmonėms leisti suprasti jų pareigos bendradarbiauti apimtį, nes ši jų pareiga nuolat būtų išplečiama, kad apimtų visą tikrinamų įmonių veiklą.

67 Todėl šiuo atveju reikia nuspręsti, kad sprendimui dėl patikrinimo priimti Komisija privalėjo turėti pakankamai svarių įrodymų, pateisinančių patikrinimo ieškovių patalpose atlikimą ir susijusių su visa jų veikla elektros kabelių ir su šiais kabeliais susijusios įrangos srityje.

68 Ieškinyje grįsdamos teiginį, kad Komisija turėjo informacijos, susijusios su galimais antikonkurenciniais veiksmais tik aukštos įtampos povandeninių kabelių sektoriuje, ieškovės remiasi dviem įrodymais. Pirma, jos teigia, kad 2009 m. vasario 3 d. pranešime spaudai Komisija pranešė apie atliktą patikrinimą tik šių kabelių gamintojų patalpose. Antra, jos teigia, kad per patikrinimą Komisija domėjosi tam tikrais šiame sektoriuje dirbančiais *Nexans France* darbuotojais.

69 Pažymėtina, kad ieškinio pateikimo Bendrojo Teismo kanceliarijoje dieną ieškovės negalėjo susipažinti su įrodymais, kuriuos Komisija turėjo priimdama sprendimą atlikti patikrinimą ir kuriais grindė savo įtarimus. Be to, Komisija neprivalėjo joms pateikti šių įrodymų (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *Dow Chemical Ibérica ir kt. prieš Komisiją* 45 ir 51 punktus).

70 Šiomis aplinkybėmis negalima reikalauti, kad ieškovės, be šio sprendimo 68 punkte minėtų įrodymų, pateiktų ir įrodymų, pagrindžiančių jų teiginį, kad Komisija turėjo informacijos, susijusios su galimais antikonkurenciniais veiksmais tik aukštos įtampos povandeninių kabelių sektoriuje.

71 Iš tikrųjų dėl tokio reikalavimo įmonė, kuriai skirtas pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, realiai negalėtų ginčyti įrodymų, kuriuos Komisija turėjo priimdama tą sprendimą, pakankamai svaraus pobūdžio, o dėl to Bendrasis Teismas negalėtų tikrinti, ar minėtas sprendimas nėra savavališkas.

72 Todėl reikia daryti išvadą, kad bent jau tuo atveju, kai įmonės, kurioms skirtas pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, pateikia, kaip šioje byloje, tam tikrų įrodymų, kuriais ginčijamas priimant tokį sprendimą Komisijos turėtų įrodymų pakankamai svarus pobūdis, Sąjungos teismas turi nagrinėti šiuos įrodymus ir tikrinti, ar jie pakankamai svarūs.

73 Atsakyme dėl 2011 m. rugsėjo 20 d. taikytų proceso organizavimo priemonių Komisija Bendrajam Teismui pranešė apie įrodymus, turėtus prieš priimant sprendimą atlikti patikrinimą, kurie, jos nuomone, pateisino nurodymą atlikti patikrinimą ieškovių patalpose dėl visų elektros kabelių.

74 Pirmiausia šiuo klausimu Komisija pažymėjo, kad 2008 m. lapkričio 21 d. ieškovių konkurentas (toliau – prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikęs asmuo) pagal atleidimo nuo baudų programą, įgyvendinamą remiantis 2006 m. gruodžio 8 d. Pranešimu dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose (OL C 298, p. 17), Komisiją žodžiu informavo apie tai, kad egzistuoja kartelis, susijęs su aukštos įtampos požeminiais ir povandeniniais kabeliais (toliau – įtariamas kartelis), kuriame ieškovės dalyvauja, ir „susitarimas [*konfidencialu*], susijęs su sutartimis dėl vidutinės įtampos elektros kabelių“. Apie šį susitarimą, vadinamą [*konfidencialu*], buvo pranešta *Bundeskartellamt* (Vokietijos federalinė konkurencijos priežiūros institucija). Galiausiai apie [*konfidencialu*], pakeitusį ankstesnį „susitarimą [*konfidencialu*]“, vadinamą [*konfidencialu*], buvo pranešta *Bundeskartellamt*.

75 Atsakymo dėl 2011 m. rugsėjo 20 d. taikytų proceso organizavimo priemonių priede Komisija pateikė dviejų versijų [*konfidencialu*], kurių datos [*konfidencialu*], kopiją ir [*konfidencialu*] kopiją.

76 Paskui Komisija pažymėjo, kad patikrinimas negalėjo būti ribojamas aukštos įtampos požeminiais ir povandeniniais kabeliais, nes:

— [*konfidencialu*] buvo susijęs su vidutinės įtampos elektros kabeliais [*konfidencialu*], o [*konfidencialu*] buvo susijęs su kabeliais, skirtais įtampai, kuri gali nusileisti iki [*konfidencialu*],

— prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikęs asmuo [*konfidencialu*] nebegalėjo patikrinti [*konfidencialu*], ar slapti veiksmai, kurie buvo atliekami [*konfidencialu*], susiję su vidutinės įtampos elektros kabeliais,

— ankstesni koncentracijų kontrolės srityje Komisijos atlikti patikrinimai patvirtino, kad nėra aiškaus ir galutinio aukštos, vidutinės ir žemos įtampos elektros kabelių diferencijavimo (2000 m. liepos 19 d. Komisijos sprendimas (byla COMP/M.1882 – *Pirelli/BICC*), 14–32 konstatuojamosios dalys (žr. šio sprendimo 56 punktą); 2005 m. liepos 5 d. Komisijos sprendimas (byla COMP/M.3836 – *Goldman Sachs/Pirelli Cavi e Sistemi Energia/Pirelli Cavi e Sistemi Telecom*), 12 ir 13 punktai; 2006 m. sausio 6 d. Komisijos sprendimas (byla COMP/M.4050 – *Goldman Sachs/Cinven/Ahlsell*)).

77 Per teismo posėdį Komisija šiuo klausimu papildė savo atsakymą dėl 2011 m. rugsėjo 20 d. taikytų proceso organizavimo priemonių. Ji tvirtino, kad remiantis informacija, kurią 2008 m. lapkričio 21 d. jai atsiuntė prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikęs asmuo, įtariamas kartelis egzistavo bent jau nuo 2001 m. ir jis buvo sudarytas kaip [*konfidencialu*] tąsa. Be to, prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikęs asmuo ją informavo, kad negalėjo užtikrinti, jog minėtas kartelis nebuvo susijęs su kitais nei aukštos įtampos požeminiais ir povandeniniais elektros kabeliais [*konfidencialu*]. Tokiomis aplinkybėmis Komisija galėjo įtarti, kad padarytas EB 81 straipsnio pažeidimas yra susijęs su visais elektros kabeliais.

78 Per teismo posėdį ieškovės pažymėjo ir tai, kad po to, kai buvo pateiktas dublikas, jos galėjo susipažinti su Komisijos administracinės bylos medžiaga, kurioje buvo [*konfidencialu*], [*konfidencialu*] ir prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikusio asmens 2008 m. lapkričio 21 d. žodinis pareiškimas, ir tvirtino, kad remdamasi šiais dokumentais Komisija negalėjo įtarti, jog numanomas kartelis buvo susijęs su visais elektros kabeliais. Iš tikrųjų, pirma, šie dokumentai labai seni ir susiję su susitarimais [*konfidencialu*], apie kuriuos pranešta konkurencijos institucijai ir kuriems ši pritarė. Antra, prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikęs asmuo nurodė, jog nežinojo, ar padarytas koks nors konkurencijos teisės pažeidimas, susijęs su kitais nei aukštos įtampos požeminiais ir povandeniniais kabeliais.

79 Bendrasis Teismas nusprendė, kad prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikusio asmens pareiškimą reikia prijungti prie bylos medžiagos, siekiant išnagrinėti, ar Komisijos turėti įrodymai yra pakankamai svarūs. Kaip pati Komisija siūlė atsakyme dėl 2011 m. rugsėjo 20 d. taikytų proceso organizavimo priemonių, šio pareiškimo kopijos jos buvo prašoma taikant šio sprendimo 21 punkte minėtą tyrimo priemonę. Bendrojo Teismo kanceliarijoje ieškovėms susipažinus su šiuo pareiškimu šalių pateiktos pastabos dėl Komisijos turėtų įrodymų pakankamai svaraus pobūdžio iš esmės nesiskiria nuo tų, kurias jos pateikė per teismo posėdį.

80 Galiausiai 2011 m. gruodžio 21 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones, Komisijos paprašė nurodyti jam pateiktų [*konfidencialu*] ir [*konfidencialu*] versijų fragmentus, kurie prieš priimant sprendimą atlikti patikrinimą savaime ar kartu su prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikusio asmens 2008 m. lapkričio 21 d. žodiniu pareiškimu sukėlė įtarimų dėl visų elektros kabelių.

81 Pirmiausia pažymėtina, kad atsakyme į šį klausimą Komisijos nurodyti fragmentai, atsižvelgiant į prie bylos medžiagos pridėtas [*konfidencialu*] ir [*konfidencialu*] versijas bei į pastabas, kurias Komisija pateikė dėl šių susitarimų, rodo, kad [*konfidencialu*] keli Bendrijos gamintojai sudarė susitarimus, apie kuriuos pranešta *Bundeskartellamt*, dėl skirtingų rūšių aukštos, vidutinės ir žemos įtampos elektros kabelių prekybos ne bendrojoje rinkoje.

82 Šie susitarimai buvo [*konfidencialu*].

83 Kaip iš esmės teigia Komisija, [*konfidencialu*] ir [*konfidencialu*], vieninteliai iš nagrinėjamų susitarimų, kuriuose nebuvo apsiribota aukštos įtampos povandeniniais ar požeminiais kabeliais, buvo susitarimai, kuriuose numatyta, kad [*konfidencialu*]. [*konfidencialu*].

84 Vis dėlto [*konfidencialu*] ir [*konfidencialu*], t. y. senų, viešų susitarimų, apie kuriuos pranešta valstybės narės konkurencijos institucijai, ir iš esmės suderinamų su Sąjungos konkurencijos taisyklėmis, egzistavimas savaime nėra pakankamai svarus įrodymas, kad kai kurios iš šiuos susitarimus pasirašiusių šalių vėliau su kitais gamintojais sudarė minėtoms taisyklėms prieštaraujančius ir su tais pačiais gaminiais susijusius slaptus susitarimus.

85 Šiuo klausimu pažymėtina, kad jokia bylos medžiagoje esanti informacija neleidžia įtariamo kartelio susieti su [*konfidencialu*] ar [*konfidencialu*], priešingai, nei per teismo posėdį teigė Komisija. Iš Komisijos Bendrajam Teismui pateiktų dokumentų nematyti ir to, kad įtariamas kartelis buvo sudarytas kaip šių susitarimų tąsa.

86 Tačiau iš bylos medžiagos matyti, kad, pirma, [*konfidencialu*].

87 Antra, [*konfidencialu*] prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikęs asmuo 2008 m. lapkričio 21 d. pareiškime aiškiai nurodė, kaip teisingai teigia ieškovės, [*konfidencialu*].

88 Trečia, iš bylos medžiagos matyti, kad [*konfidencialu*].

89 Paskui pažymėtina, kad tarp koncentracijos kontrolės srityje priimtų sprendimų, kurie, anot Komisijos, rodo, kad nėra aiškaus ir galutinio elektros kabelių diferencijavimo pagal įtampą, yra ir Sprendimas *Pirelli/BICC* (žr. šio sprendimo 56 punktą). Tačiau to sprendimo 32 konstatuojamojoje dalyje Komisija, priešingai, nei tvirtino atsakyme dėl 2011 m. rugsėjo 20 d. proceso organizavimo priemonių, nusprendė taip:

„[Žemos ir vidutinės įtampos] elektros kabelių ir [aukštos ir labai aukštos įtampos] elektros kabelių gamyba ir pardavimas yra skirtingos rinkos. Visų pirma, kalbant apie šių gaminių paklausą, jie visiškai negali būti pakeičiami vieni kitais. Antra, perėjimas nuo žemos įtampos prie aukštesnės įtampos gaminių gamybos brangiai kainuoja ir ilgai trunka. Trečia, ribotas pasiūlos pakeičiamumas neatsveria pasekmių, kurias sukelia pakeičiamumo nebuvimas, kalbant apie paklausą <...>. Galiausiai būtina atskirti, pirma, [žemos ir vidutinės įtampos] kategoriją nuo, antra, aukštesnės įtampos, t. y. [aukštos ir labai aukštos įtampos] kategorijos dėl šių gaminių skirtingų pasiūlos ir paklausos konkurencijos sąlygų. Vis dėlto Komisija mano, kad nėra pakankamai įrodymų tvirtinti, jog labai aukštos įtampos alyva užpildytų elektros kabelių rinka yra atskirta nuo [labai aukštos įtampos] kabelių, gaminamų pagal kitą technologiją (daugiausia [naudojant tinklinės struktūros (sukryžminto) polietileno ekstruziją]), rinkos, nes visi gamintojai ir didžioji dalis Europos klientų mano, kad šios kabelių rūšys gali būti pakeičiamos vienos kitomis.“

90 Taigi iš to sprendimo matyti, kad, priešingai, nei Komisija teigė atsakyme dėl 2011 m. rugsėjo 20 d. taikytų proceso organizavimo priemonių, prieš priimdama sprendimą atlikti patikrinimą Komisija padarė išvadą, kad aukštos, vidutinės ir žemos įtampos kabeliai labai skiriasi.

91 Tokiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad Komisija neįrodė, jog turi pakankamai svarių įrodymų, kad galėtų nurodyti atlikti patikrinimą dėl visų elektros kabelių ir su šiais kabeliais susijusios įrangos.

92 Be to, šią išvadą, grindžiamą išimtinai įrodymų, kuriuos Komisija turėjo priimdama sprendimą atlikti patikrinimą, nagrinėjimu, patvirtina, pirma, tripliko 36 punkte esantis pačios Komisijos teiginys, kad sprendimo atlikti patikrinimą tekstas ieškovėms leido suprasti, jog patikrinimas susijęs ne su „bet kokiais elektros kabeliais“, ir, antra, aplinkybė, kad Komisija pripažįsta, jog per patikrinimą apsiribojo tyrimais, kurie susiję su sprendime atlikti patikrinimą kaip pavyzdžiai nurodytomis elektros kabelių rūšimis.

93 Tačiau reikia nuspręsti, kad prieš priimdama sprendimą atlikti patikrinimą Komisija turėjo pakankamai svarių įrodymų, kad nurodytų atlikti patikrinimą dėl aukštos įtampos povandeninių ir požeminių elektros kabelių ir su šiais kabeliais susijusios įrangos.

94 Todėl reikia priimti šią dalį tiek, kiek ji susijusi su kitais nei aukštos įtampos povandeniniais ir požeminiais elektros kabeliais ir su šiais kitais kabeliais susijusia įranga. Likusius šios dalies argumentus reikia atmesti.

Dėl antros dalies, susijusios su sprendimo atlikti patikrinimą geografinės taikymo srities pernelyg dideliu išplėtimu

95 Ieškovės teigia, kad sprendime atlikti patikrinimą dėl jo geografinės taikymo srities paminėtas vienintelis dalykas, t. y. kad šiame sprendime nurodyti susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai „gali būti pasaulinio masto“. Sprendime atlikti patikrinimą neminima, kad tam tikri ne Sąjungoje vykdomi projektai gali daryti poveikį bendrajai rinkai, o tai būtų vienintelė galimybė šiems projektams taikyti EB 81 straipsnį. Be to, aukštos įtampos povandeninių elektros kabelių projektai yra labai lokalizuoti. Tačiau Komisija darė dokumentų, susijusių su Viduriniuosiuose Rytuose ar Azijoje vykdomais projektais, kopijas. Tokie veiksmai „ypač žalingi“ atsižvelgiant į atskirų konkurencijos institucijų bendradarbiavimo lygį. *Nexans France* aiškiai pasiliko teisę išsiaiškinti dėl klausimo, ar šie dokumentai susiję su sprendimu atlikti patikrinimą, bet, kadangi nežinojo tikslios patikrinimo apimties, ji negalėjo žinoti savo pareigos bendradarbiauti apimties. Tai yra ieškovių pagrindinių teisių, įskaitant jų teisę į gynybą, teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, teisę neduoti parodymų prieš save ir teisę į nekaltumo prezumpciją, pažeidimas.

96 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

97 Priešingai, nei teigia ieškovės, nurodydama, kad įtariami susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai „gali būti pasaulinio masto“, Komisija išsamiai aprašė įtariamo kartelio veiklos sritį. Todėl sprendimas atlikti patikrinimą, kiek jis susijęs su Komisijos įtartų galimų konkurencijos teisės pažeidimų geografine sritimi, laikytinas pakankamai tiksliu.

98 Vis dėlto ieškovių argumentus galima aiškinti taip, kad jos kaltina Komisiją ne dėl to, kad pernelyg neaiškiai nustatė įtariamo kartelio geografinę apimtį, o dėl pačios galimybės į sprendimo atlikti patikrinimą taikymo sritį įtraukti dokumentus, susijusius su konkrečios vietos geografinėmis rinkomis, kurios yra ne bendrojoje rinkoje, ir nenurodė, kodėl tikrinamos įmonės veiksmai šiose rinkose gali iškraipyti konkurenciją bendrojoje rinkoje.

99 Šiuo klausimu pažymėtina, kad iš paties Reglamento Nr. 1/2003 pavadinimo matyti, jog šiame reglamente Komisijai suteiktais įgaliojimais siekiama įgyvendinti EB 81 ir EB 82 straipsniuose nustatytas konkurencijos taisykles. Šiuose dviejuose straipsniuose įmonėms draudžiama atlikti tam tikrus veiksmus, jeigu jie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje. Taigi Komisija gali naudotis savo įgaliojimais atlikti patikrinimą tik siekdama išsiaiškinti tokius veiksmus. Todėl Komisija negali atlikti patikrinimo įmonės patalpose, jei įtaria, kad egzistuoja susitarimas ar suderinti veiksmai, kurie daro poveikį išimtinai vienoje ar keliose rinkose, kurios yra ne bendrojoje rinkoje. Tačiau niekas netrukdo jai nagrinėti su šiomis rinkomis susijusių dokumentų, siekiant nustatyti veiksmus, galinčius paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje.

100 Todėl šią dalį reikia atmesti.

101 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, prašymą panaikinti sprendimą atlikti patikrinimą reikia priimti tiek, kiek jis susijęs su kitais nei aukštos įtampos povandeniniais ir požeminiais elektros kabeliais ir su šiais kitais kabeliais susijusia įranga, o likusią šio prašymo dalį reikia atmesti.

2. *Dėl prašymų panaikinti ginčijamus aktus*

Dėl priimtinumo

Dėl dubliko priede pateiktos teisinės išvados priimtinumo

102 Komisija teigia, kad ieškovių argumentams, susijusiems su prašymų panaikinti ginčijamus aktus priimtinumu (antra ir trečia reikalavimų dalys), pagrįsti skirta dubliko priede pateikta teisinė išvada nepriimtina. Komisija remiasi dviem nepriimtinumo pagrindais, kurių pirmasis iš esmės susijęs su 2007 m. liepos 5 d. priimtų Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui (OL L 232, p. 1) 5 straipsnio 3 ir 7 dalių pažeidimu, o antrasis – su tuo, kad ginčijama išvada nepagrindžia dublike aiškiai pateiktų argumentų ir joje esantys paaiškinimai nepakartoti dublike.

– Dėl pirmojo nepriimtinumo pagrindo, susijusio su Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui 5 straipsnio 3 ir 7 dalių pažeidimu

103 Komisija pažymi, kad Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui 5 straipsnio 3 ir 7 dalyse ieškovėms draudžiama perduoti procesinius dokumentus kitiems asmenims nei jų advokatai. Tačiau ginčijamos išvados rengėjai, kurie nėra ieškovių advokatai, susipažino su atsiliepimu į ieškinį.

104 Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui 5 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Pirmosios instancijos teismo nagrinėjamos bylos šalių advokatai ar atstovai arba jų tinkamai įgalioti asmenys gali kanceliarijoje susipažinti su bylos medžiagos originalu, įskaitant Pirmosios instancijos teismui pateiktus administracinius dokumentus, ir gali prašyti procesinių dokumentų bei registro įrašų kopijų arba išrašų.

<...>“

105 Be to, Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui 5 straipsnio 7 dalyje nustatyta taip:

„Joks privatus arba viešasis trečiasis asmuo negali susipažinti su bylos medžiaga arba procesiniais dokumentais negavęs aiškaus Pirmosios instancijos teismo pirmininko arba, jeigu byla dar nagrinėjama, bylą sprendžiančio teismo pirmininko leidimo, kuris suteikiamas išklausius bylos šalis. Toks leidimas suteikiamas tik pateikus rašytinį prašymą kartu su išsamiu teisėto intereso susipažinti su bylos medžiaga pagrindimu.“

106 Šiuo atveju ginčijamą išvadą pasirašė du asmenys, kurių tapatybę rodo tik jų pavardės. Iš bylos medžiagos nematyti, kad šie du asmenys yra advokatai. Bet kuriuo atveju, kaip pabrėžia Komisija, pirma, išvadą pasirašę asmenys nenurodyti tarp ieškovių advokatų, kuriuos šioje byloje ieškovės įgaliojo joms atstovauti Bendrajame Teisme, ir, antra, iš bylos medžiagos nematyti, kad šie advokatai tuos asmenis tinkamai įgaliojo susipažinti su bylos medžiaga. Tačiau minėtos nuomonės rengėjai susipažino su atsiliepimu į ieškinį, nes ne kartą jį citavo, o tai ieškovės patvirtino per teismo posėdį.

107 Vis dėlto aplinkybė, kad ginčijamos išvados rengėjai nėra šalių advokatai ar asmenys, kurie yra jų tinkamai įgalioti susipažinti su bylos medžiaga, neleidžia nuspręsti, kad jie yra tretieji asmenys, neturintys teisės susipažinti su bylos medžiaga, kaip tai suprantama pagal Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui 5 straipsnio 3 ir 7 dalis.

108 Iš tikrųjų šios nuostatos, kurių pagrindinis tikslas sureglamentuoti susipažinimą su bylos medžiaga Bendrojo Teismo kanceliarijoje, turi būti aiškinamos atsižvelgiant į jų tikslą. Jomis įgyvendinamas bendrasis gero teisingumo vykdymo principas, pagal kurį šalys turi teisę ginti savo interesus be jokios

išorinės įtakos ir pagal kurį reikalaujama, kad šalis, kuriai suteikiama teisė susipažinti su kitų šalių procesiniais dokumentais, šia teise naudotųsi tik gynybai savo byloje ir jokiu kitu tikslu (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1998 m. birželio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą*, T-174/95, Rink. p. II-2289, 135–137 punktus ir 2007 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *V prieš Parlamentą*, T-345/05 R, dar nepaskelbtos Rinkinyje, 70 ir 71 punktus). Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad jei šalis atskleidė procesinius dokumentus tretiesiems asmenims, kai šie dokumentai buvo perduoti kitu tikslu nei šios šalies gynybai byloje, tai yra piktnaudžiavimas procesu (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą* 139 punktą).

109 Tačiau Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui 5 straipsnio 3 ir 7 dalyse bylos šaliai nedraudžiama leisti ekspertui susipažinti su procesiniu dokumentu, kai tuo siekiama, kad minėtam ekspertui būtų lengviau parengti šios šalies gynybai byloje reikalingą dokumentą, naudojamą tik nagrinėjant bylą.

110 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, Komisijos pateiktą pirmąjį nepriimtinumo pagrindą reikia atmesti.

– Dėl antrojo nepriimtinumo pagrindo, susijusio su tuo, kad ginčijama išvada nepagrindžia dublike aiškiai pateiktų argumentų ir joje esantys paaiškinimai nepakartoti dublike

111 Komisija teigia, kad į ginčijamą išvadą galima atsižvelgti tik tiek, kiek ji pagrindžia dublike aiškiai pateiktus argumentus. Tačiau išvadoje pateikiami teisiniai argumentai dėl priimtinumo, o ne pagrindžiamos ar papildomos dublike aiškiai nurodytos faktinės ir teisinės aplinkybės. Be to, išvadoje pateikiami argumentai, kurių nėra dublike.

112 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, būtų bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai nurodytos pačiame ieškinio tekste. Nors ieškinio turinys specifiniais klausimais gali būti pagrįstas ir papildytas pateikiant nuorodas į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti pagrindinių teisinių argumentų nebuvimo, kurie pagal pirma primintas nuostatas turi būti nurodyti pačiame ieškinyje. Be to, Bendrasis Teismas neprivalo prieduose ieškoti ir nustatyti pagrindų ir argumentų, kuriuos galėtų laikyti pagrindžiančiais ieškinį, nes priedai atlieka tik įrodomąją ir pagalbinę funkciją (žr. 2007 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Microsoft prieš Komisiją*, T-201/04, Rink. p. II-3601, 94 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

113 Toks Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto aiškinimas taikytinas ir dubliko, kuris pagal to paties reglamento 47 straipsnio 1 dalį turi papildyti ieškinį, priimtinumo sąlygoms (žr. šio sprendimo 112 punkte minėto Sprendimo *Microsoft prieš Komisiją* 95 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

114 Šioje byloje ginčijama išvada dublike paminėta tik du kartus. Pirmiausia dublike, nepateikiant kitų paaiškinimų, nurodyta, kad išvada, kurią padarė ginčijamos išvados rengėjai, išnagrinėję reikalavimų antros ir trečios dalies priimtinumą, yra tokia kaip pateikta dublike, ir nepaminėta, į kokius konkrečius šio 13 puslapių priedo punktus daroma nuoroda. Paskui dublike nurodyta, kad ginčijama išvada pagrindžia pareiškimą, pagal kurį teisė neduoti parodymų prieš save ir apsauga nuo savavališko kišimosi į kiekvieno asmens privačios veiklos sferą yra pagrindinės teisės, kurios priklauso bendriesiems Bendrijos teisės principams. Todėl į ginčijamą išvadą reikia atsižvelgti tik tiek, kiek ji susijusi su šia paskutine nuoroda (šiuo klausimu žr. 2007 m. gegužės 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Duales System Deutschland prieš Komisiją*, T-151/01, Rink. p. II-1607, 78 ir 81 punktus).

Dėl prašymų panaikinti ginčijamus aktus priimtinumo

115 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, ieškinį dėl panaikinimo, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnį, galima pareikšti dėl teisės aktų, sukeliančių privalomų teisinių pasekmių, kurios daro poveikį ieškovo interesams ir aiškiai pakeičia jo teisinę padėtį (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 9 punktas ir 1992 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. prieš Komisiją*, T-10/92-T-12/92 ir T-15/92, Rink. p. II-2667, 28 punktas).

116 Taigi iš esmės tarpinės priemonės, kuriomis siekiama parengti galutinį sprendimą, nėra aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį. Vis dėlto iš teismų praktikos matyti, kad per parengiamąją procedūrą priimti aktai, kuriais pačiais užbaigiama speciali procedūra, besiskirianti nuo tos, kurios tikslas padėti Komisijai priimti sprendimą dėl esmės, ir kurie sukelia privalomų teisinių pasekmių, darančių poveikį ieškovo interesams ir aiškiai pakeičia jo teisinę padėtį, taip pat yra aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį (šio sprendimo 115 punkte minėto Sprendimo *IBM prieš Komisiją* 10 ir 11 punktai ir 2006 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Österreichische Postsparkasse ir Bank für Arbeit und Wirtschaft prieš Komisiją*, T-213/01 ir T-214/01, Rink. p. II-1601, 65 punktas).

117 Komisija teigia, kad prašymai panaikinti ginčijamus aktus nepriimtini. Šie aktai yra tiesiog sprendimo atlikti patikrinimą įgyvendinimo aktai ir jie aiškiai nepakeičia ieškovių teisinės padėties.

118 Ieškovės tvirtina, kad ginčijami aktai labai pakeitė jų teisinę padėtį ir sunkiai bei nepataisomai paveikė jų pagrindinę teisę į privatų gyvenimą ir pagrindinę teisę į gynybą. Todėl tie aktai turi būti laikomi aktais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį. Pirma, kadangi sprendime atlikti patikrinimą šie aktai nenumatyti, jie negali būti laikomi sprendimo atlikti patikrinimą įgyvendinimo priemonėmis. Antra, sprendžiant klausimą, ar priemonė sukelia privalomų teisinių pasekmių, nesvarbu, kokia jos forma. Ieškovės turėjo vykdyti ginčijamus aktus, kad nebūtų priverstos mokėti didesnės baudos, kuri joms galėjo būti skirta, ar netgi tam, kad išvengtų nuobaudų taikymo. Taigi šie aktai panašūs į prašymus pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį, kurioje aiškiai numatyta, kad dėl tokių priemonių gali būti pareikštas ieškinys. Trečia, ginčijami aktai sutrukdė ieškovių galimybei gintis per tyrimą dėl konkurencijos pažeidimo kituose teismuose. Galiausiai, ketvirta, sprendimas padaryti kelių kompiuterinių rinkmenų ir C kompiuterio standžiojo disko kopijas sukėlė teisinių pasekmių, nes šiose kompiuterinėse laikmenose buvo duomenų, kaip antai elektroninio pašto žinučių, adresų ir kt., kurie yra asmeninio pobūdžio ir saugomi kaip teisė į privatų gyvenimą ir teisė į susirašinėjimo slaptumą.

119 Pirmiausia pažymėtina, kad ginčijami aktai yra tarpinės priemonės, kurių vienintelis tikslas yra paruošti kelią pagal EB 81 straipsnio 1 dalį Komisijos priimamam galutiniam sprendimui. Remdamasi šiais aktais Komisija nukopijavo per patikrinimą rastas tam tikras kompiuterines rinkmenas ir gavo paaiškinimus dėl konkrečių dokumentų, taip pat rastų per patikrinimą, siekdama patikrinti faktinės ir teisinės situacijos, apie kurią ji jau turėjo informacijos, t. y. apie įtariamą kartelį, tikrumą ir mastą, kad prireikus dėl šios situacijos parengtų galutinį sprendimą.

120 Paskui iš Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies c ir e punktų matyti, kad ir atitinkamos įmonės, kurioje nurodyta atlikti patikrinimą pagal šio reglamento 20 straipsnio 4 dalį, bet kokių veiklos dokumentų kopijų ar išrašų paėmimas bet kokia forma, ir prašymas, kad šios įmonės darbuotojai ar atstovai pateiktų paaiškinimus dėl šių dokumentų, kiek tai susiję su šio patikrinimo objektu ir tikslu, yra sprendimo, kuriame nurodoma atlikti patikrinimą, įgyvendinimo priemonės. Pačiame sprendime atlikti patikrinimą numatyta, kad *Nexans France* inspektoriams turėjo leisti kopijuoti šiuos veiklos dokumentus ir jiems vietoje pateikti „su patikrinimo objektu ar tikslu susijusius paaiškinimus“ (žr. šio sprendimo 3 punktą).

121 Komisija teisingai teigia, kad atliekant bet kokį patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį reikia atrinkti nagrinėtinus dokumentus ir prireikus padaryti jų kopijas, taip pat atrinkti atitinkamų įmonių darbuotojams ar atstovams užduotinus klausimus, susijusius su patikrinimo objektu ir tikslu. Taigi būtent pagal spendimą, kuriame nurodoma atlikti patikrinimą, o ne pagal kitą per patikrinimą priimtą atskirą aktą, šios įmonės Komisijai turi leisti kopijuoti nagrinėjamus dokumentus ir savo darbuotojams ir atstovams teikti prašomus paaiškinimus.

122 Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalies ir 20 straipsnio 2 dalies c ir e punktų palyginimas leidžia konstatuoti ir tai, kad per patikrinimus padarytos dokumentų kopijos ir prašymai pateikti paaiškinimus yra sprendimų, kuriuose nurodoma atlikti patikrinimą, įgyvendinimo priemonės.

123 Iš tikrųjų visų pirma Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dėl pagal šią nuostatą įmonėms skirtų prašymų pateikti informacijos gali būti pareikštas savarankiškas ieškinys. Tačiau Reglamente Nr. 1/2003 nieko nepasakyta apie paaiškinimus, kurių prašoma per patikrinimus, ir apie dokumentų kopijas, kurios per juos padarytos.

124 Antra, iš Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 3 dalių matyti, kad Komisija pagal šias nuostatas gali paprašyti įmonių ir įmonių asociacijų pateikti visą reikiamą informaciją. Tačiau pagal šio reglamento 20 straipsnio 2 dalies e punktą Komisija gali prašyti pateikti paaiškinimus tik apie faktus ar dokumentus, susijusius su patikrinimo objektu ir tikslu.

125 Todėl reikia nuspręsti, kad per patikrinimą padaryta kiekvieno dokumento kopija ir kiekvienas pateiktas klausimas negali būti laikomi aktais, kuriuos galima atsieti nuo sprendimo, kuriame nurodoma atlikti patikrinimą, o jie turi būti laikomi šio sprendimo įgyvendinimo priemonėmis.

126 Galiausiai, pabrėžtina, kad, kaip tvirtina Komisija, ji negali ieškovėms skirti nuobaudų už tai, kad jos neleido jai kopijuoti aptariamų dokumentų ir atsisakė pateikti išsamų atsakymą į inspektorių darbuotojui C pateiktus klausimus, nepriėmusi sprendimo pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalies c ir d punktus. Dėl šio sprendimo, kuris skiriasi nuo sprendimo atlikti patikrinimą, ir nuo galutinio sprendimo, priimamo pagal EB 81 straipsnio 1 dalį, gali būti teikiamas ieškinys, kurį nagrinėdamas Bendrasis Teismas turėtų patikrinti, ar atitinkamų dokumentų kopija ir Komisijos prašytų paaiškinimų paėmimas pagal ginčijamus aktus padarė poveikį ieškovių pagrindinėms teisėms į privatų gyvenimą ir gynybą, kaip jos tvirtina.

127 Grįsdamos savo teiginį, kad ginčijami aktai sukelia privalomų teisinių pasekmių, darančių poveikį jų interesams, ir aiškiai pakeičia jų teisinę padėtį, be to, jais pačiais užbaigiama speciali procedūra, besiskirianti nuo tos, kurios tikslas leisti Komisijai priimti sprendimą dėl esmės, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 116 punkte minėtą teismų praktiką, ieškovės remiasi 1982 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimu *AM & S Europe prieš Komisiją* (155/79, Rink. p. 1575) ir 2007 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals prieš Komisiją* (T-125/03 ir T-253/03, Rink. p. II-3523).

128 Šiuo klausimu pažymėtina, kad bylose, kuriose priimti pirmesniame punkte minėti sprendimai, ieškovės Komisijoje teigė, jog tam tikriems dokumentams, kuriuos ši jų prašė pateikti per patikrinimą, nurodytą atlikti pagal 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamentą Nr. 17, Pirmąjį reglamentą, įgyvendinantį [EB 81] ir [EB 82] straipsnius, (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), ar po patikrinimo, buvo taikoma advokatų ir klientų bendravimo konfidencialumo apsauga. Būtent tokiomis aplinkybėmis Teismas nusprendė, kad sprendimas, kuriame Komisija atmetė prašymą nagrinėjamiems dokumentams taikyti apsaugą, atitinkamoms įmonėms sukėlė teisinių pasekmių, nes jame atsisakyta taikyti Bendrijos teisėje numatytą apsaugą, ir tas sprendimas yra galutinis ir nesusijęs su galutiniu sprendimu, kuriame konstatuojamas konkurencijos taisyklių pažeidimas (šio sprendimo 127 punkte minėto Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals prieš Komisiją* 46 punktas: taip pat šiuo klausimu žr. šio sprendimo 127 punkte minėto Sprendimo *AM & S Europe prieš Komisiją* 27 ir 29–32 punktus).

129 Tačiau priimant ginčijamus aktus ieškovės neteigė, kad Komisijos nukopijuotiems dokumentams ar pagal šiuos aktus jos gautai informacijai buvo taikoma Sąjungos teisėje numatyta apsauga, panaši į tą, kuri taikoma advokatų ir klientų bendravimo konfidencialumui. Kai Komisija nusprendė nukopijuoti šiuos dokumentus ir ieškovių paprašyti pateikti šią informaciją, ji nepriėmė sprendimo, kuriuo atsisakė ieškovėms leisti pasinaudoti šia apsauga.

130 Iš tikrųjų dėl dokumentų, kurie buvo nukopijuoti per patikrinimą, primintina, jog ieškovėms liko jų originalai arba popieriuje, arba elektronine forma ir jos gali sužinoti šių dokumentų pobūdį ir turinį. Nepaisant to, ieškovės nenurodė konkrečių dokumentų ar jų dalių, kuriems, jų manymu, taikoma Sąjungos teisėje numatyta apsauga. Ieškovės tik teigia, kad Komisija neturėjo teisės kopijuoti šių dokumentų vėlesniam patikrinimui savo patalpose. Anot ieškovių, jie turėjo būti nagrinėjami *Nexans France* patalpose, o Komisija galėjo kopijuoti tik tuos, kurie svarbūs tyrimui. Todėl reikia manyti, jog ieškovės Komisiją kaltina ne tuo, kad ji susipažino ar nukopijavo tam tikrus konkrečius saugomus dokumentus, o tuo, kad juos nagrinėjo savo patalpose Briuselyje, o ne *Nexans France* patalpose, ir tuo, kad juos laikė iki nagrinėjimo.

131 Dėl klausimų, kurie per patikrinimą buvo pateikti C, iš bylos medžiagos matyti, kad advokatų lydimos ieškovės visiškai neprieštaravo tam, kad Komisija gautų prašytą informaciją. Taigi pateikusi šiuos klausimus Komisija negalėjo priimti sprendimo neleisti ieškovėms pasinaudoti Sąjungos teisėje numatyta apsauga.

132 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ginčijami aktai negali būti laikomi aktais, dėl kurių gali būti pateiktas ieškinys. Šių aktų teisėtumas, be ieškinio dėl panaikinimo, pateikiamo dėl šio sprendimo 126 punkte minėto sprendimo skirti nuobaudas, prireikus gali būti nagrinėjamas tik pateikus ieškinį dėl Komisijos pagal EB 81 straipsnio 1 dalį priimto galutinio sprendimo. Iš tikrųjų sąlygų, kuriomis atliktas patikrinimas, teisminė kontrolė susijusi su ieškiniu dėl panaikinimo, kuris prireikus pateikiamas dėl Komisijos pagal šią nuostatą priimto galutinio sprendimo (šiuo klausimu žr. 1999 m. balandžio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, T-305/94-T-307/94, T-313/94-T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ir T-335/94, Rink. p. II-931, 413 ir 414 punktus).

133 Be to, jei ieškovės mano, kad veiksmai, kuriais Komisija padarė kelių kompiuterinių rinkmenų ir C kompiuterio standžiojo disko kopijas vėlesniam jų nagrinėjimui Komisijos patalpose ir prašė C pateikti paaiškinimus dėl dokumentų, rastų per patikrinimą, yra neteisėti ir padarė joms žalos, dėl kurios kyla Sąjungos atsakomybė, ieškovės Komisijai gali pateikti ieškinį dėl deliktinės atsakomybės. Toks ieškinys nepatenka į Sąjungos aktų, kurie sukelia privalomų teisinių pasekmių, darančių poveikį ieškovės interesams, teisėtumo kontrolės sistemą, tačiau jį galima pateikti, jei dėl neteisėtų institucijos veiksmų šalis patyrė žalos (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. prieš Komisiją*, C-131/03 P, Rink. p. I-7795, 82 ir 83 punktus).

134 Todėl prašymus panaikinti ginčijamus aktus reikia pripažinti nepriimtinais.

3. *Dėl reikalavimų ketvirtos–septintos dalių*

135 Kaip pažymi pačios ieškovės, savo reikalavimų ketvirta–septinta dalimis jos siekia, kad Bendrasis Teismas priimtų sprendimą dėl galimų sprendimo atlikti patikrinimą ir ginčijamų aktų panaikinimo pasekmių.

136 Todėl, kaip nurodo Komisija, ieškovės Bendrojo Teismo prašo nuspręsti dėl galimų sprendimo dėl panaikinimo pasekmių, o toks sprendimas būtų ir Komisijai pateiktas nurodymas, susijęs su to sprendimo vykdymu. Kadangi Bendrasis Teismas, vykdydamas teisėtumo kontrolę pagal EB 230 straipsnį, neturi kompetencijos priimti deklaratyvių sprendimų (šiuo klausimu žr. 2003 m. gruodžio 9 d. Teisingumo Teismo nutarties *Italija prieš Komisiją*, C-224/03, Rink. p. I-14751,

20–22 punktus) arba duoti nurodymų, net jeigu jie susiję su tų sprendimų įgyvendinimo tvarka (1995 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo nutarties *Pevasa ir Inpesca prieš Komisiją*, C-199/94 P ir C-200/94 P, Rink. p. I-3709, 24 punktas), ieškovių prašymas turi būti pripažintas akivaizdžiai nepriimtinu (šiuo klausimu žr. 2009 m. vasario 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Omya prieš Komisiją*, T-145/06, Rink. p. II-145, 23 punktą).

137 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad sprendimą atlikti patikrinimą reikia panaikinti tiek, kiek jis susijęs su kitais nei aukštos įtampos povandeniniais ir požeminiais elektros kabeliais ir su šiais kitais kabeliais susijusia įranga. Likusią ieškinio dalį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

138 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

139 Kadangi didžioji dalis ieškovių reikalavimų atmesti, reikia nuspręsti, kad ieškovės padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę Komisijos patirtų bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2009 m. sausio 9 d. Komisijos sprendimą C (2009) 92/1, kuriame *Nexans SA* ir visoms jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamoms įmonėms, įskaitant *Nexans France SAS*, nurodyta leisti atlikti patikrinimą pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo 20 straipsnio 4 dalį tiek, kiek jis susijęs su kitais nei aukštos įtampos povandeniniais ir požeminiais elektros kabeliais ir su šiais kitais kabeliais susijusia įranga.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. ***Nexans* ir *Nexans France* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę Komisijos patirtų bylinėjimosi išlaidų.**

4. **Komisija padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų.**

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Paskelbta 2012 m. lapkričio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės bylos aplinkybės 2

Procesas ir šalių reikalavimai 4

Dėl teisės 6

1. Dėl prašymo panaikinti sprendimą atlikti patikrinimą 6

Dėl pirmos dalies, susijusios su pernelyg išplėsta ir neaiškia gaminių, dėl kurių priimtas sprendimas atlikti patikrinimą, kategorija 6

Pirminės pastabos 7

Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su sprendimo atlikti patikrinimą netikslumu išskiriant atitinkamus gaminius 8

Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su tuo, kad Komisija turėjo pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti, kad ieškovės padarė konkurencijos taisyklių pažeidimą tik aukštos įtampos povandeninių kabelių sektoriuje 10

Dėl antros dalies, susijusios su sprendimo atlikti patikrinimą geografinės taikymo srities pernelyg dideliu išplėtimu 14

2. Dėl prašymų panaikinti ginčijamus aktus 15

Dėl priimtinumo 15

Dėl dubliko priede pateiktos teisinės išvados priimtinumo 15

– Dėl pirmojo nepriimtinumo pagrindo, susijusio su Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui 5 straipsnio 3 ir 7 dalių pažeidimu 15

– Dėl antrojo nepriimtinumo pagrindo, susijusio su tuo, kad ginčijama išvada nepagrindžia dublike aiškiai pateiktų argumentų ir joje esantys paaiškinimai nepakartoti dublike 16

Dėl prašymų panaikinti ginčijamus aktus priimtinumo 17

3. Dėl reikalavimų ketvirtos–septintos dalių 19

Dėl bylinėjimosi išlaidų 20